

07-08-2022 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 08-08-2022.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἄς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χειρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'
καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

ᾠχος Γ^{τος}
λ

^Γ^Β
⁶^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ ^Π ^Β
 σο ον μου ⁶^λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π⁹ Κυ ρι
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶^λ
 προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ ρι ε ⁶^λ

^Β
⁶^λ Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶^λ ε παρ
^Β
 σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυρι ε

6
λ

^B
6
λ **Θ**ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ
6
λ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶
λ

^B
6
λ **Μ**η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ
6
λ του προ φα σι ζε σθαι

προ φασεις εν α μαρ τι αις ⁶
λ

^B
6
λ **Ε**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ
6
λ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κ των αυ των ⁶
λ

^B
6
λ **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ **Α** κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ **Α** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον **Α** δη ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθα λμοι μου ^Δ **Α** ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ **Α** μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M ^B
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^B
^Δ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θη ν ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δτην θλιψιν μου ε νω πιον αυ του

απαγγε λω ^{6λ}

^B ^Π ^B
^{6λ} **Ε**ν τω εκ λειπει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα

μου και συ εγνωστας τριβους μου ^{6λ}

^B
^{6λ} **Ε**ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{6λ}

^B
^{6λ} **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πε βλε πον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με ^{6λ}

^B ^{6λ} **Α** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ^Δο εκ ζη τωων την ψυ χην μου ^{6λ}

^B
⁶_λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
πα ^Δ **Α** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
εν γη ζων των ⁶_λ
^B
⁶_λ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ **Α** ο ο
τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ^Δ **Α** ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερε με ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ^Δ **Α** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ **Α** ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶λ

^M ^B
⁶λ Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ⁶λ

^Δ ^B
⁶λ Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

^χ₆
^λ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶_λ τις υ ποστησε
 ται ^χ₆ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν ⁶_λ

Εἡμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε,
 τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ
 τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ
 λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς
 χειρώσεως, μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον,
 οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^χ₆
^λ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ₆ ηλ πι

σεν η ψυχη ημουε πι τον Κυριον

6
λ

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπο φυλακης πρωι ας μεχρι νυκτος
απο φυλακης πρωι ας ελπι
σα τω Ισραηλ ε πι τον Κυριον

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἥλιαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

^M
⁶λ ⁶λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος ⁶λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶λ ^B εκ
πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶λ

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε
τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς
διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου
ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς
διήλεγξας, σῆ παρρησία χρησάμενος,
συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως·
ὄθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης
Χριστοῦ παμμακάριστε, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

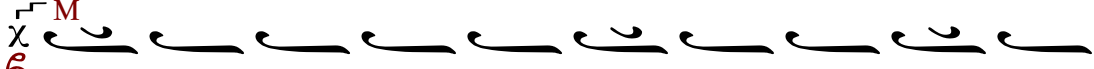
⁶λ ⁶λ ^M **Ἄ** νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε ἴ νη ⁶λ ^B ε παι νε σα τε αυ το ον παν τε σ οι λα

➤

οι

6
λ

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον· ὅθεν πεπτώκαμεν μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μέτ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

 ω ω ω να

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει

προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνας, ὡς πού τις ἔφη
πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς
ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος,
πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορροῆμον ἱερώτατε.

φω θεις ε πι τω ων μα θη των ^ρ ε δει ζε το αρ
 χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος ^ρ εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νη να να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν ^π και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν ^ρ κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει το ο της ε ευ φρο συ υ
 υ νης ^π προ μη νυ ον τας την εν δο ξον δι
 ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σι ι ι ι ν ^π

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

^{χ̣}
^γ
 δ̣ † δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον ^Δ δ̣ παν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ου ^γ δ̣ (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^γ
 δ̣ † δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον ^Δ δ̣ παν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ι
^{χ̣}
^π
 ου ου ου ου ου ου ^γ δ̣

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν

παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Εξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. **Θ**αβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

ρω θεν προς ευ φρο συ νην συγ κα λει ται αι τη
ην κτι ι σιν ^η και προ φη τι κω ω ω ως α
α να κρα α α ζει ^π Θα βωρ και Ερ μων εν
τω ο νο μα τι σου α γαλ λι ι α α α
σο ο ον ται ^π εν του τω γαρ ε πι βασ τω
ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η των σου ^η
την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με
τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α
λιν πε ποι οι οι η η η κας ^π με τα στοι
χει ω ω ω σας αυ την ^η εις την σην της Θε
ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο

ο ο τη η η τα ^πδι ο βο ω ω
με εν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος
Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι σοι
σοι σοι ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠδὴ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γ ^Β
^Δ **Τ**η Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α
πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶
μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους ^Δ σε
γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

η μας ^Γ **Δ**
^Γ **Ε**ξ α με τρη των α ναγκων και θλιψε
^Γ **Δ**ων και εξ εχ θρωων δυσμενων **Δ** και συμφο
ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να κρα ντε **Δ** τη
κρα ται α δυ να μει σου ^Δ **Δ** α νυ μνω με γα
λυ νω την α μετρον σου συμ πα θει αν ^Γ **Δ** και την
εις ε με σου παρα κλη σιν **Δ**
^Γ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι **Δ**
^Γ **Δ**ουν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν **Δ** και προς την

σην σκεπην ο λοψυχως εδραμον **Δ** και γο
νυ κλινω **Δ** δε σποινα **Δ** και θρηνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον **Δ** των χριστι
ων καταφυγιον **Δ**
Δ και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην **Δ**
Δ Ουσιωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαιατασα **Δ** ειμη γαρ συ
Κορη παντοτε προιστασο **Δ** υπερ ε
μου πρεσβευουσα **Δ** τω Υιω και Θεω σου
τις εκ του σου του μεκλυδωνος **Δ** και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το δ

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δ
Μ Γ

δ Α πο ρη σας εκ παντων οδυ νη ρως κρα

ζω σοι δ προ φθα στον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω δ τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως δ

δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας δ

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

ᾠχος λδ̣ — Γα̣

Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας **Κ**αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο

μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι

του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος

εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ

χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον

με

Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Μ Ν Γ
Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
σου σω σον με
Γ
Α ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Γ Ν
Γ Δ Γε την α γνην σε την Παρ θενον και α σπι
Γ λον Δ μο νην φε ρω λ τει χος α προ σμα χη
Π Γ Π
τον κατα φυ γην σκε πην κρα ται αν Δ ο πλον
Ν
σω τη ρι ι ας π μη με πα ρι δης τον α σω
Γ Π Γ
τον Δ ελ πις α πηλ πι σμε νων Δ α σθε νων
λ
συμμα χι α λ θλι βο με νων χα ρα και αν τι
λ
λη ψις Δ
Ν Γ
Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
Γ Δ
των αι ω νων α μην Δ
Γ Ν
Δ Πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
Γ
μαι Δ τους α με τρους λ οι κτιρ μους ω Δε

^Γ ^Ν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

^Ν
Πνευματι ^Γ

^Μ ^Γ
Απο πασης αναγκης θλιψεως και

νοσου και βλαβης μελυτρωσαι ^Γ και τη σηδυ

ναμει εν τη σκεπη σου φυλαζον ατρωτον ^Γ

^Π ^Ν
εκ παντος κινδυνου ^Δ και εξ εχθρων των

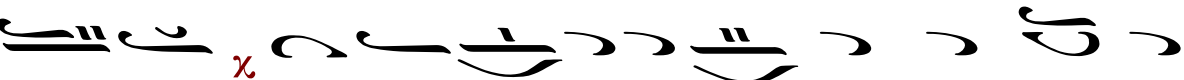

^Γ
πολεμων των ^Γ καιμισουν των με Κορηπα

νυμνητε ^Γ

^Ν ^Γ ^Ν
και νυν και αι και εις τους αιωνας

^Γ
των αιωνων αμην ^Γ

^Μ ^Γ
Τισοι δωρον προσαζω ^Γ της ευχαρι

 στιας ανθων περα πη λαισα **Δ**των σων δω ρη

 μα των **Χ** και της σης α με τρη του χρη στο τη

 τος **Δ**τοι γα ρουν δο ζα ζω **Δ**υ μνο λο γω ω

 και με γα λυ νω **Δ**σου την α με τρον προς με

 συμ πα θει αν **Δ**

Ὡδή σ'.
 Τὴν δέησιν.

Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

 η μας **Δ**

Δ **Δ** α νε ε ε φη **Χ** των λυ πη ρων ε

 κα λυ ψαν **Δ** την α θλι αν μου ψυ χη ην και

 καρ δι αν **Δ** και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

^Γ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
Πνευματι

^Γ ^χ ^λ ^χ ^λ ^χ ^λ ^χ ^λ
Ουκρυ υπτωω σου λτονβυ θοντουε

^Δ
λε ους και την βρυσιν των α πει ειρων θου

^γ
μα των και την πη γην την α ε να ον

^χ ^λ
ον τως της προς ε με συμ πα θει ασ σου Δε

^Γ ^Δ
σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

^Γ
ω και κη ρυτ τω και φ θε γ γομαι

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

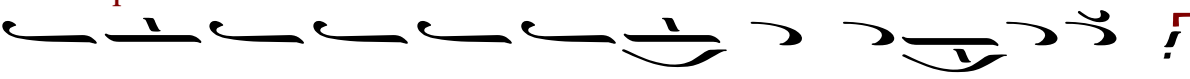
^Γ
των αι ω νων α μην

^Γ ^χ ^λ ^χ ^λ ^χ ^λ ^χ ^λ ^Δ
Ε κυ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ
θε νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ
δι αν^χ κα τα τι τρω σκουσι βε λει των
θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
δι ωκτην και ρυστην Παναχραντε^Γ
Δι^Γ α α α σω ω ω σον^Γ α πο κιν
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
τι παντες με τα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν^γ
ως αρ ρηκτον τειχος και προ οστα σι αν^Γ
Α^Γ α α χρα αν τε^Γ η δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

 σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη στον ^ν

^Γ

 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α

^Γ

^Γ

 α αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

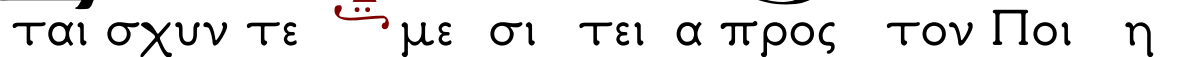
Κοντάκιον.

Ἦχος ^Ϟ Δι

^Γ ^Μ

^Δ Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα

^Δ

^Β

 ται σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι της α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα στον ως
 α γα θε ^Δ εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ στον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
 το κε των τι μων των σε ⁶

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

^χ
⁶
^λ ^Δ Μνη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν
^B πα ση γε νε α και γε νε α ⁶
^λ

^χ
^Δ ^λ **Στίχ.** Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ

Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι εν
πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,

ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι̇ $\overline{\chi}$ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
 πλη θη ν' των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην **Τ**αις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον **ε** ζα λει ψον τα
πλη θη ^ντων ε μων εγ κλη μα των **ε**
^χ^Μ**ε** λε η σον με ο Θε ος **ε** κα τα
το με γα ε λε ος σου **ε** και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου **ε** ζα λει ψον
το α νο ομη μα μου **ε**
^χ**Μ**η κα τα πι στευ σης με **ε** αν θρω πι
νη προ στα σι α **ε** Πα να γι α Δε σποι να
^Β**ε** αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου **ε**

^Δ
 θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
 τα ^Γ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλιος ⁶ παν το θεν πο λε μου
 με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἄετρα Θεοτοκία.

⁶ Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Πα ρ θε νε Θε ε ο το κε ⁶

^M αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
^Δ ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε
^Β ω ω ως ^{6.}

^{6.} ^Δ Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε
^χ νων ^ϕ α παλ λα γη των α σφε νουν των υ υ
παρ χου σα ^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε ^{6.} σω ζε
πο λιν και λα ον ^Δ των πο λε μου με νων η
η ει ρη νη ^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη
^{6.} νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
ων ^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὡσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη

ᾠδὴ ζ' Ν
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Φω ση τε κου σα Θε ο το κε σκο τι

σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον

το κα θα ρον και α α μω ω μον ι να

πο θω σε δο ζα ζω

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

^N
Κε πη γε νου και προ στα σι α και αν
τι λη ψις και κου χη μα Παρ θε νε γυ μνω
θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας
α βο η θη των δυ υ να αμις και ελ
πις απη λπι σμε νων

^N
Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

^N
Ο λη ψυ χη και δι α νοι α και καρ
δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω α πο λα

αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θαυμα των
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην
 βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α με
 τρη τω σου ε λε ει

Ἔσθ' ἡ'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λεους σου Παρ θε
νε Δι μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα
λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι
δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου
με ενω κα κω σεσι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

^N
Πε ρι στα ασεις και θλι ψεις και α να γ
και ευ ρο σα αν με Α γνη και συμ φο ραι του

βι ου ^γ και πει ρα σμοι με παν το θεν ε

κυκλωσαν ^ε αλ λα προστη θι μοι ^Δ και αν

τι λα βου μου ^Δ τη κρα ται α σου σκε πη ^γ

^Ν ^γ Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α

γι ω Πνευματι ^γ

^Ν ^γ εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με

να ^Δ εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^γ

και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θειαν ^ε

και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα

τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^γ

^Ν ^γ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι ω

νας των αι ω ω νων α μην ^ν
^N
^ν και ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι
 ου ^Δ και ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε ^ν
 και ρε χρυ ση λυ χ νι α λα μ πας α σβε στος ⁶
 και ρε των παρ θε ε νω ω ν δο ζα και μη
 τε ρων ^Δ ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γ

'Ωδή θ'.
 'Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
^Γ
 η μας ^Γ
^Π
^Γ Π ρο σ τι να κα τα φυ γω α λλη ν Α γνη ^Γ
^N
 που προ σ δ ρα μω λοι πον και σω θη σο μαι ^Δ που

πο ρευ θω ^Δ ποι αν δε ε φευ ρω κα τα φυ γην
 ποι αν θερμηναν τι λη ψιν ^Δ ποι ον εν ταις
 θλι ι ψεσι βο η θον ^Δ εις σε μο νην ελ
 πι ζω ^Δ εις σε ε μο νην και χωμαι ^Δ και ε πι
 σε θαρ ρων κα τε φυ γον ^Δ
^Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Δ
^Δ Ουκ ε στιν α ρι θμη σα σθαι δυ να
 τον ^Δ με γα λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε ^Δ και
 τον βυ θον ^Δ τον α νε ξε ρευ νη τον ε χει
 πειν ^Δ των υ περ νουν θ αυ μα των σου ^Δ των τε

τε λε σμε ^Γ ενων δι η νε κως ^Π τοις πο θω
 σε ^Ν τι μω σι ^Δ και πι ι σται προ σκυ νου σιν ^Γ
 ως α λη θη Θεου λο χευ τρι αν ^Δ
^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Δ
^Γ εν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω
^Δ και γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος ^Ν και ^Π
 την πολ λην ^Δ δυ ναμιν σου πα σιν ο μο λο γω
^Δ και τας ευ ερ γε σιας σου ^Ν ας υ πε ρε
 κε ε νωσας εις ε με ^Γ κη ρυτ τω με γα
^Ν λυ νω ^Δ ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ και λο γι

σμω και γλωσση παν το τε
 και νυν και αι και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και
 στε να γ μον α λλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους Δε
 σπο του Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι
 μονον προς την ε μην οικτραν τα πεινω σιν
 Μεγαλυνάρια. ἄ ζι ον ε στιν ως α λη θως

μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ την α
 ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ και
 Μη τε ρα του Θε ου ημων ^Δ την τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α
 φθο ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Δ την ον
 τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν ^Δ

Καὶ θυμᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α

^Γ ^N ^Γ
 κων ^Δ την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 κα τα ρας ^χ ^λ την Δε σποι ναν του κο ο σμου ^Δ ⁹
 υ μνοις τι μη σω μεν ^Δ

^Π ^Γ
^Δ ^Α πο των πολλων μου αμαρτι ων ^Δ α
 σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη
^N ^Γ
^Δ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω
^N ^Γ ^N ^Δ ⁹
 με νην ^χ ^λ ελ πις α πη λ πι σμε ενων ^Δ ⁹ συ μοι
 βο η θη σον ^Δ

^Γ ^Π ^Γ
^Δ ^Α δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του
^Π
^Δ δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
^Γ ^N ^Γ
 κε των ^Δ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χ^χθεν τα^λ ω Δε σποι να του κο ο
 σμου^Δ γε^Πνου μεσιτρια^Γ
 Ψαλ^Γ λο μεν προ θυ μως σοι την ω^Γ δην^Γ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως^Γ με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων^λ δυ σω πει Θε ο το ο κε^Δ
 του οι κτει ρη ησαι η μας^Γ
 Α^Π λα λα τα χει λη των α σε βων^Γ
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 την σε πτην^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του Α πο στο λου^λ Λου κα ι ε ρω τα α

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,

ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
προς τον φι λαν θρω ω πο ον Θε ον
μου ε λε γ ζη τας πρα α ζει ει ει εις
πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων
κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε νε ε
βο η θη σον μοι εν τα α α χει
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
και δω δε κα τει ει χε πο ο λις
λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ἡ α κα
τα α νο ο η η η τον θα α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η ἡ

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.